

พระราชบัญญัติ

ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๐๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๔

เป็นปีที่ ๑๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

เล่ม ๑๘ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๐๔

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๒

“พระราชบัญญัตินี้จะให้ใช้บังคับในท้องที่ใดเกี่ยวกับสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๒

“มาตรา ๑๖ ทวิ การอนุญาตการฆ่าสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและการจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดวิธีการ เงื่อนไข และข้อผูกเว้นใดๆ เป็นพิเศษได้

วิธีการ เงื่อนไข และข้อผูกเว้นตามวรรคก่อน ให้กำหนดในกฎกระทรวง”

เล่ม ๗๘ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๐๔

มาตรา ๕ ให้เพิ่มควมต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๒

“มาตรา ๑๕ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนวิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงออกตามความในมาตรา ๑๖ ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อแก้ไขข้อขัดข้องทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๒ เกี่ยวกับสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งมีวิธีการแตกต่างกันตามประเภทของสัตว์ที่จะควบคุม จึงสมควรจะกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการอนุญาตการฆ่า การจำหน่ายและการยกเว้นในบางท้องที่ หรือในบางกรณีให้เป็นไปตามสภาพของบ้านเมืองและให้ใช้บังคับได้เฉพาะในบางท้องที่ตามความจำเป็นเป็นแห่งๆ ไป